

РЕШЕНИЕ

№ 685

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **6863** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на СЪВЕТА ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ, чрез процесуален представител - юрисконсулт Д. П., срещу РЕШЕНИЕ №94/27.05.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 10^{-ти} състав, по адм. наказателно дело №4882/2012г.

КАСАТОРЪТ претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Моли съда да го отмени и вместо него да потвърди Наказателно постановление №12/21.02.2012 г. на председателя на Съвета за електронни медии (С.).

ОТВЕТНИКЪТ – [фирма], редовно уведомен за образуваното касационно производство, ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Наказателно постановление (НП) №12/21.02.2012 г. на ответника по касация [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 3000 (три хиляди) лева, на основание чл.126, ал.1 във вр. с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), за това, че не е изпълнил задължението по чл.82, ал.1, т.3 ЗРТ, при излъчването на спонсорирано предаване да информира ясно зрителите за съществуването на споразумение за спонсорство. Това обстоятелство е било установено при извършен преглед на кореспонденцията между касатора и [фирма] и е отразено в Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №124/18.10.2011г.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №12/21.02.2012г.

Въз основа на събраните в производството писмени и гласни доказателства първостепенният съд е възприел за установени следните факти: На 29.08.2011г. по програма „bTV“ от 19:57:07 часа до 19:59:10 часа е излъчено предаването „Времето“, в което водещата обсъжда синоптичната прогноза на фона на картата на Б. с отразени на нея температури на въздуха за различни области. От 19:58:50 часа до 19:59:02 часа, по време на предаването, на сплит екран (видимо разделение на екрана) се появила търговската марка „G.“ на [фирма]: на зелен фон (фирмен цвят на спонсора), вдясно била анимирана стилизирана електрическа китара, а в долната част на екрана стилизиран микрофон, като търговската марка „G.“ била позиционирана в долния десен ъгъл. Съдът е обосновал извод, че описаното в АУАН и в НП деяние не представлява нарушение на задължението, установено в чл.82, ал.1, т.3, тъй като законът не определя по какъв начин зрителят следва да бъде информиран за наличие на споразумение за спонсорство по смисъла на тази разпоредба, а в процесния случай спонсорската заставка е била отчетливо отделена от останалата част на предаването чрез сплит екран.

Този извод се споделя изцяло от настоящия касационен състав.

По смисъла на определението, дадено в чл.74, ал.2 ЗРТ „спонсорство“ е форма на търговско съобщение, състоящо се в принос от физическо или юридическо лице, което не се занимава с доставката на медийни услуги или със създаване на аудио/аудио-визуални произведения, към финансирането на медийни услуги или предавания с оглед популяризиране на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или на неговите продукти. Определящият критерий, отличаващ спонсорството от позиционирането на продукти, е фактът, че при позиционирането на продукти споменаването на продукт е включено в действието на предаването, докато спонсорът може да бъде показан по време на предаването, но не е включен в сюжета (т.61 от встъпителните разпоредби на Директива 2007/65/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета за изменение на Директива 89/552/Е. на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност).

В чл.82, ал.1 ЗРТ са посочени изискванията на които задължително следва да отговарят спонсорираните медийни услуги или предавания. Съгласно т.3 е необходимо зрителите да са ясно информирани за съществуването на споразумение за спонсорство, а т.4 предвижда задължение спонсорираните предавания да се разпознават ясно като такива по името, логото и/или друг знак на спонсора, като

споменаване на неговите продукти или услуги или на техен отличителен знак по подходящ начин в началото, по време на и/или в края на предаванията.

Законът не съдържа указания за начина по който зрителите следва да бъдат уведомявани относно съществуващото спонсорство. Такива указания не са дадени и в Директива 2007/65/ЕО, пренесена във вътрешното законодателство чрез ЗРТ.

Правилен е изводът на първостепенния съд, че в процесния случай начинът на отграничаване на спонсорската заставка от предаването „Времето” - чрез сплит екран, на практика информира зрителите за наличие на споразумение за спонсорство. Този извод се подкрепя и от редакцията на чл.3е, §1, б. „в” от Директива 2007/65/ЕО, транспонирана чрез разпоредбата на чл.82, ал.1, т.3 и т.4 ЗРТ. Съгласно чл.3е, §1 от Директива 2007/65/ЕО: Спонсорираните аудиовизуални медийни услуги или предавания отговарят на следните изисквания: б. „в” - „зрителите са ясно информирани за съществуването на споразумение за спонсорство. Спонсорираните предавания ясно се разпознават като такива по името, логото и/или друг знак на спонсора, като споменаване на неговия(те) продукт(и) или услуга(и) или техен отличителен знак по подходящ начин в началото, по време на и/или в края на предаванията.”. При анализ на цитираната норма следва извод, че информацията за наличие на спонсорско споразумение се извлича именно от начина на представяне на спонсорското съобщение по недвусмислен и разпознаваем начин чрез поставяне на името, логото и/или друг знак на спонсора или чрез споменаване на неговия(те) продукт(и) или услуга(и) или техен отличителен знак в началото, по време на и/или в края на предаванията. Няма императивно изискване както в ЗРТ, така и в Директива 2007/65/ЕО, информирането на зрителите да става непременно чрез някакво словесно изражение, а напротив последното може да осъществено и само чрез визуално отграничаване на спонсорската заставка от останалата част на програмата.

По изложените доводи, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №94/27.05.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 10^{-ти} състав, по адм. наказателно дело №4882/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

